Pofozkodjunk? Semmiképpen! - Nyílt levél Kelemen Hunornak

2014. 10. 10.

Tisztelt Kelemen Hunor!

Elmondta egyszer: „Ha valaki azt hitte, hogy nyilvános pofozkodás következik, azt ki kell ábrándítanom". Legyintettem: ó, ez amolyan szófordulat. Elmondta másodszor is: "Szilágyi Zsolttal, a Néppárt jelöltjével nincs vitám, a legnagyobb hiba éppen az volna, ha egymást pofoznánk a kampányban.". Most már gondolkodóba ejtett. Ezt jelenti Ön számára a nyilvános vita? Pofozkodás? Nem az érvek ütköztetése, megbeszélése, aminek a végén talán egyetlen megerősített álláspontal távozhatnak mindannyian és ezáltal nyugodtabban fókuszálhatna a ténylegesen legfontosabb „tárgyalópartner”, a többségi nemzet felé? A történelem folyamán ritkán volt arra példa, hogy egyszerre több fronton eredményesen harcolt volna valaki.

Azt mondja Ön, hogy nincs vitája az erdélyi magyarsággal. Nem tud Ön arról, hogy 10 éve létezik egy székelyföldi autonómia statútum, amely két alkalommal megjárta a román parlamentet és amelyre 110.000 magyar ember kinyilvánította támogatását? Nem tud Ön arról, hogy majd 60.000 magyar ember 2012-ben nem Önökre szavazott a parlamenti választások alkalmával? Vagy Ön szerint a legutóbbi EP választásokon az RMDSZ-re szavazó 350.000 ember fele egy „elhanyagolható mennyiség”?

Nem, tisztelt Kelemen Hunor, Önnek ebben nincs igaza. Önnek igenis van vitája a magyar közösséggel. Lehet, hogy az alkalmazott „védelmi stratégiáinak” köszönhetően Ön az utóbbi időben erről nem vesz tudomást, de attól ez létezik. És nem a megfelelő logikai sorrendben állt neki a törvénytervezetük közvitájának, ahogyan Ön állította. Mert ha – különféle kétes motivációjú taktikázás miatt – nem húzták-halasztották volna több, mint másfél éven keresztül a nyilvánosságra hozatalát, valószínűleg lett volna idő és alkalom, hogy a logikailag ténylegesen első lépést, nevezetesen az erdélyi magyar közösség belsejében lefolytatandó közvitát eddig sikeresen véghez vigyék. És akkor talán arra sem lett volna szükségük, hogy kampányeszközként használják a közösségünk számára amúgy létkérdést képező tervezetet – hiszen pontosan Ön mondta a kampány kezdete előtt, hogy a román közösséggel a kampány alatt nem lehet érdembeli vitát folytatni...

Ebben az esetben talán megalapozott lenne az a kijelentése, mi szerint nem érti miért jelölte a Néppárt Szilágyi Zsoltot. De így egyáltalán nem az. Mert Önnek és szervezetének hitelességi problémája van: a magyar közösség fele és a román közösség fele egyaránt. Ezzel a problémás hitelességgel egy újabb – rossz emlékeket ébresztő, a hajdani neptuni megegyezéshez hasonló gyanús körülmények között induló – román-magyar „párbeszédnek” legalább kétes a pozitív kimenetele. És ez már egész magyar közösségünket érinti.

Közösségünk kétségkívül erős, ezt legutóbb a Székelyek Nagy Menetelésén is megmutatta. Ön ennek a közösségnek az egyik hangja. Üljünk le és hangoljunk össze, hogy a kifelé csengő együttes hang is erős legyen!

Tisztelettel

Zakariás Zoltán
az Erdélyi Magyar Néppárt Országos Választmányának Elnöke

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015